

БЪРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI
1979
ФЕВРУАРИ
3
Събота

Вестникът е основан през 1943 година
Брой 15 (4158)
Цена 2 стотинки

Основание за ОПТИМИЗЪМ

Делът на първенците и рационализаторите от Комбината за горивна апаратура в Павликени за през годината на плана

Успешна беше третата година на седмата петилетка за колективизация на комбината за горивна апаратура „Клемент Готвалд“ — Павликени. Производствената програма е изпълнена по всички качества и обемни показатели.

Резултатите са дело на самоотвержения труд на всички работници, специалисти и служители и най-вече на първенците и рационализаторите. Затова партийното и стопанското ръководство на комбината разчитат на тези хора, периодично отчитат техните резултати, на правят дейността им. По този повод беше и организираната неотдавна среща на първенците и рационализаторите.

Въпреки големите трудности през миналата година по усвояването и внедряването в производството на нови изделия, новаторите и рационализаторите от комбината постигнаха значителни успехи. При план да внедрят 15 рационализаторски предложения с икономически ефект 50 000 лева са внедрени 19 с икономически ефект 436 000 лева. Характерно при по-голямата част от рационализаторските предложения, е че се реализират икономии на труд и материали.

На срещата се отчете конкурс-съревнование за миналата година и се обявиха новите за 1979 година. За най-добър рационализатор беше определен Борислав Бичев, следван от инж. Тодор Цонев, Цветан Цанев, Георги Дончев, Тодор Тодоров и други. Сега всички първенци и рационализатори знаят със задачите на настоящата година, които не са по-малко отговорни, като се има предвид, че 60 процента от производствената програма са нови изделия. Значително е завишен и планът за рационализаторската дейност.

Допълнителен стимул в тези напрегнати трудови дни на първенците и рационализаторите е приетият на срещата отговор на призива на първенците от столичните предприятия. Павликенци обещават да изпълнят ритмично и по всички показатели плана за 1979 и 1980 година.

Митанка ЦАНКОВА

НА ВСЕОТДАЕН ТРУД ЗА НОВИ ДРЪЗНОВЕНИ ДЕЛА

Съвешание на Окръжния партийен, държавен, стопански и обществен актив

В четвъртък в кино „Полтава“ във Велико Търново се състоя съвешание на окръжния партийен, държавен, стопански и обществен актив.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев направи равносметка на извършеното през трите години на седмата петилетка, оцени състоянието на социално-икономическото развитие на окръга от позициите на задачите, поставени

ни от другаря Тодор Живков на Националното съвешание от 9 януари и в духа на Обръщението на ЦК на БКП.

Другарят Никола Василев обстойно говори за предстоящите задачи, свързани с изпълнението на плана за социално-икономическото развитие през 1979 и 1980 г. Претворяването в живота на указанията, дадени от другаря Тодор Живков на Националното съвешание, и от Обръщението, каза той, следва

да се превърне в дело на всеки комунист. На цялата партия, на всички трудещи се. Центърът на работата трябва да се пренесе в производствените колективи, сред работниците и селскостопанските труженици, специалистите, в първичните партийни организации, там, където се решава въпросът за увеличаване на производството, за повишаване ефективността и качеството на продукцията.

Пресни зеленчуци

Цялата околност на Джулюница живее още със спомена за дебелата снежна покривка, а в оранжерии те е истинска пролет. Краставиците и доматите са дали първите си плодове.

Потомци на старите джулюнски майстори-градинари, работниците от зеленчуковите участъци с ръководител Добра Станев и Йондан Пашаланов са набрали досега близо 100 т ранни краставици, голяма част от които са изпратени за износ. Само бригадата на Върбан Ганев е набрала над 30 т, а работниците Кина Тонева и Янка Петрова са отдели в личния си план по над 1500 кг краставици. На бращи са и първите за сезона ранни домати.

Неуморен труд през тези януарски дни кипи и в манипулационното отделение с ръководител Станчо Нейков. Тук всеки ден се опаковат механизирани по 10 т краставици за нашия и външния пазар.

Денчо КУЦАРОВ

Илия Цонев, Йордан Цвятков, Цоню Стоянов, Мария Славева, механизаторите Никола Николов, Гецо Атанасов, Иван Даналев и др. Сега, през зимните дни, се подготвят машините и плановете за бъдещата работа.

Я. КАРАНЦАЛИЕВ

Перспективен отрасъл

В изпълнение на плановете за самозадоволяване на свишовската селищна система на местната база на окръжното рибовъдно предприятие е възложено да съдейства за изграждането на района на СХК „Свишова“ на голям рибозавод. За него ще бъде отделена 30 дка площ, като в езерото от 3-4 дка ще се отглеждат при интензивни условия над 200 тона риба годишно. Нов месерен рибарник ще бъде изграден и край Хаджидимитрово.

Н. МИЛЧЕВ

Обещание за по-добри успехи

Благодарение на самоотвержения труд на всички работници годишният план на краевефермата в Лозен беше изпълнен 108 на сто, като над предвиденото бе дадена продукция за 43 000 лв. В началото на януари, в чест на посещенията на Леснид Брежнев в нашата страна, колективът обеща да изпълни плана за тази година 110 на сто. Вече са постигнати и първите добри резултати по пътя към тази цел.

Д. МЛАДЕНОВ

ОТКРОВЕН РАЗГОВОР С МЛАДЕЖТА

Голям е делът на комсомолците от дружеството в нашия цех за изпълнение на производствената програма. Какво ги вълнува? Какво е личното им отношение към проблемите, повдигнати от другаря Тодор Живков в Писмото до ЦК на ДКМС? Това беше темата на откровения разговор на ръководството на цеха с тях.

Един след друг ставаха младите хора — Иван Ангелов, Ганка Стаматова, Росица Герасимова, Кольо Червенков. Вълнува ги културно-масовата работа, пасивността на някои млади хора, работата по патриотичното възпитание, липсата на адекватност към „Българска музикална младеж“ за младите хора от трудовите колективи, използването на спортната база на предприятието и не на последно място — настояването на младите семейства в жилищата.

Работата с младежта, нейното израстване е основна грижа на нашата първична

партийна организация. Въпросите, които вълнуват комсомолците, вълнуват и нас, комунистите и профсъюзните активисти, целия колектив на цеха. Нашите усилия са насочени към повишаването на политическата активност в комсомолското дружество, за да привлече младежта, да се изпълни девизът „Учение и труд, жизнерадост и дръзновение“.

Надка КЪНЧЕВА
секретар на първичната партийна организация в пресуващия цех на фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново

Традиционна сребърна сватба

Развълнувано пристъпват юбиларите, откупват от празничната пита, поемат от ръцете в тържествената заплата. Звучи българска сватбарска песен. Вълнението ги подмладява и те изглеждат почти така, както преди 25 години, макар грижите да са посребрили кожите им.

Традиция станаха в Лясковец организираният всяка година сребърни сватби. Един хубав ритуал — затворващ и пълнен със съдържание.

Много са поздравленията към юбиларите. С топли думи към тях се обръщат Енчо Граматиков, секретар на общинския народен съвет, Петранка Арнаудова, секретар на градския комитет на Отечествения фронт, представители на профкомитети от предприятията, в които работят, пионери. Това са думи на признателност към хората, които в годините на изграждането на социализма се трудеха неуморно, отлеждаха и възпитаваша децата си. И в мигове на неседне всеки от тях си спомня изминатия съвместен път — с радост и удовлетворение, а може би и с малко тъга.

Снежана ПЕТРОВА

Хроника

ЮБИЛЕЙНО ТЪРЖЕСТВО
по случай 50-годишнината от рождението на Деню Мител Начков — дете-герой — се организира днес в Леденик.

НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКА КОНФЕРЕНЦИЯ
„Ролата на естествения възпитател в сферата на бита“ ще се провежда в сряда от 8.30 часа в Дома на Народната армия — Велико Търново.

ПРОДЪЛЖАВАТ КОНЦЕРТИТЕ
на самодейните колективи в селата. Вечер в Ресен гостуваха изпълнители от сатиричния състав „Или“ — „Надежда“ и народен ансамбъл при читалище „Искра“ във Велико Търново, а днес в Беляковец ще се представят народният хор и танцовият състав от Самодейна дена.

Рекордърката от Степное

Сред стопанските и партийните работници от побратимената Полтава, които наскоро гостуваха на нашия окръг, бе и известната доярка Валентина Ивановна Калосина. Като че ли тя беше най-уважаваният човек в групата. Навсякъде нейното име се споменаваше с гордост. И заслужено — при среден млеконадой за Полтавски селски район 3.5 тона кравето мляко, Валентина Ивановна достигна през миналата година 6.1 тона. Едно рекордно постижение, което донесе на известната доярка и радост, и награди, и признание. Своя опит тя сподели с колеги от братския Великотърновски окръг.

дневна грижа е кравите да са добре нахранени, добре гледани. Фуражът е достатъчно. И това е главно условие за високия среден млеконадой на краевефермата — 5 тона годишно от крава. На животните даваме по 1 кг концентриран фураж и 300 грама на литър мляко допълнително. Имаме доилни агрегати, но в дълготрайната си практика разбрахме, че с тях кравите дават по-

малко мляко. Вярно, че така е трудно. Но животарването при нас не е голямо. Животните не са много и макар че ги доим по 3 пъти на ден, не срещаме затруднения, а получаваме повече мляко.

Кравите са от черношарена порода. За подобряване на продуктивността оставяме приплодите от по-мелките крави. Следим и за редовното заплождане.

Когато стана дума за наградите, Валентина Ивановна скромно се усмихна, замълча. И трябваше нейните другарки да говорят вместо нея. Орден „Червено знаме“, медал „Деведата петилетка“, 2 сребърни и 2 бронзови медала, получени на изложбата на постиженията на съветските народи. От дълги години е постоянен първенец на фермата в съревнованието, което се отчита всеки месец. С нейните успехи се гордее целият район.

Малко са доячките в съветската страна с такива резултати. А мечтата на Валентина Ивановна е да достигне още по-големи рекорди. Което и желаем от сърце.

Милка ДЕНЕВА

Лозарите — със свое място

Лозята в клоновото стопанство в Обединение не са много, но това не пречи да се прилага механизацията, да се внедряват нови технологии и прогресивни методи на организацията и труда. И лозарите имат свое място в изграждането на миналата година с добри резултати — те изпълниха плана за общата продукция и печалбата. С най-голям принос за това са звеноводът

5 — 12 февруари

Дни на кубинската култура

От 5 до 12 февруари у нас се организират Дни на кубинската култура. Те са свързани с 20-годишнината на кубинската революция и са израз на възхоращото разстояние на българо-кубинските културни връзки, на всест-

ранното сътрудничество на двата народа. Богатата програма, която ще обхване много градове, ще покаже най-новите постижения на кубинското изкуство. По този повод у нас ще пристигне делегация, в която са включе-

ни членове на творчески съюзи. По-голяма част от изпълнителите ще дойдат направо от Москва след приключването на Дните на кубинската култура в съветската страна.

Тържественото откриване на дните ще стане в понеделник в залата на Националния академичен театър „Иван Вазов“ с тържествен концерт, в който ще вземат участие всички състави и изпълнители.

Дните на кубинската култура във Велико Търново ще бъдат открити също в понеделник от 17 часа в малката зала на кино „Полтава“.

От 5 до 11 февруари във Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов и Павликени се организира панорама на кубинския филм.

На 8 февруари в старо престолния град ще бъде тържествено посрещан кубинският театър „Студио“. Той ще има срещи с комсомолците от Завода за паметяващи устройства, а на другия ден ще изнесе в Драматично-музикалния театър спектакъла „Света Хуана от Америка“ от Андрес Писаррага.

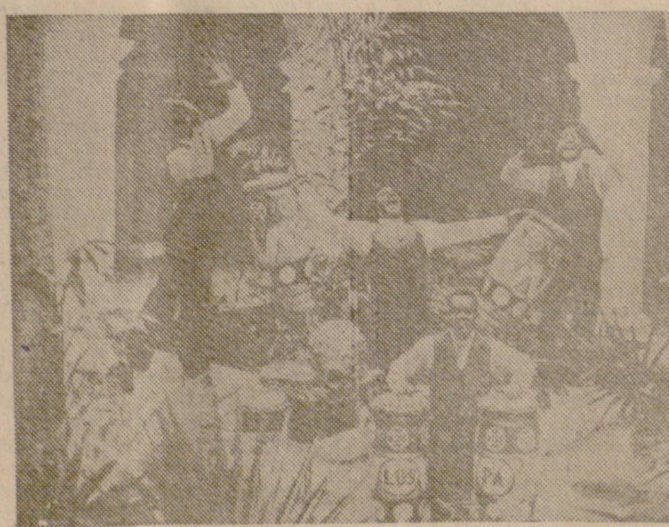
На 11 февруари във Велико Търново ще гостува Ансамбълът за съвременен танц, който ще изнесе концерт в Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“. Създаден преди година и ръководен от Алберто Алонсо и от многостранно талантливата прима балерина Соня Калеро, ансамбълът разчита на едно многообещаващо бъдеще.

На 13 февруари в Свищов ще бъде организирана Вечер на кубинската поезия и музика.

По време на Дните на кубинската култура се предвижда в Дома на Народната армия във Велико Търново да бъде организирана и фотозаложба на тема „Два десет години социалистическа Куба“.

Кубинската певица Олая Портуендо и китаристът Мартин Рохас

Съставът Лос Папинес на Кубинския държавен оркестър за забавна музика

Честит празник, механизатори!

Утре е празникът на механизаторите — ден, в който те ще се отдаде заслужено признание за всеотдайния труд на тази многохилядна армия, която утвърди при всеждането на селското стопанство на промишлени основи. Механизаторът се превърна в централна фигура и бъдещето на селскостопанското производство принадлежи изцяло на хората от тази професия. От тук произлизат и големите задачи за организираното, планомерно издигане и усъвършенстване на механизаторите, сложна техника изисква все по-голяма техническа култура, по-добро познаване на конструктивните и експлоатационните особености на машините. Това налага да се подобрят работата при подготовката и повишаване то на квалификацията на тракторист-машинистите, както и условията им за труд.

Седмата петилетка се характеризира с бързото увеличаване на машинно-тракторния парк в окръга. Успоредно с количественото на растяване на машинно-тракторния парк, през последните години се подобрят и неговата структура. Увеличи се делът на енергонаситените трактори и високопроизводителните селскостопански машини. В резултат на това стана възможно механизацията на отглеждане и прибира-

не в оптимални срокове на редица култури — пшеница, ечемик, соя, слънчоглед. По-високи са степените на механизацията при прибирането на царевичната, захарното цвекло, фасула. Нарасна броят на другите видове механизирани работи. Докато през 1970 година е извършена работа от машините, равняваща се на 23 300 000 декара мека оран, през 1978 година тя достигна 30 600 000 декара мека оран. Степенята на механизация на 1 физически декар се повиши с близо 5 пункта.

Всичко това допринесе в селското стопанство на окръга чувствително да се наложат положителни тенденции на развитие. Повишават се средните добиви, става билизира се производството, нарастват икономическата ефективност и обществената производителност на труда.

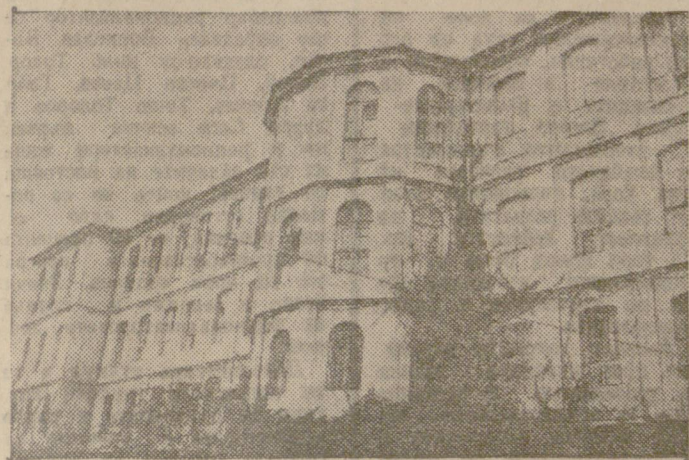
С плана за 1979-80 година пред селското стопанство са поставени отговорни задачи. Те ще трябва да се изпълняват преди всичко от механизаторите, които са вече около 20 на сто от заетите в този отрасъл и обхващат над 90 на сто от земията. Една от важните задачи сега е ремонтът на техниката. От това, как ще бъдат подготвени машините, зависи тяхната безупречна работа през пролетната и лятната кампания, зависят в

крайна сметка високите добиви и навременното прибиране на реколтата. Следва да се изпълнят и някои от мероприятията по техническия прогрес — да се изработят редица приспособления и усъвършенствания на техниката за внедряване на новостите в промишлените технологии. Да се анализират допуснатите слабости в използването на техниката и се набележат мерки за тяхното отстраняване. За по-пълното и натоварване има още големи възможности. Затова трябва да се разработят графици, схеми, диаграми и таблички по десетдневки за многосмислено използване на техниката и за достигане коефициентна сменност 1,8—2.

Сега пред селското стопанство стои голям въпрос — да се приведе то в съответствие с изискванията на Националната партийна конференция. Това може да стане само като се използва икономическият подход в организацията на производството — с минимални разходи да се получат възможни най-големи приходи.

Голям дял за това има и многохилядната армия на механизаторите. И няма съмнение, че те ще отдадат всички сили, опит и знания за достойно изпълнение на тези задачи.

Старопрестолният град в навечерието на историческото събитие

Сградата, в която заседава Учредителното събрание.

И тази година българският народ ще чествува юбилей, който с особена тържественост ще отбележат жителите на Велико Търново. Деятни дни от 22 февруари, когато преди 100 години в старопрестолната се открива Първото Учредително събрание.

По време на Освободителната война 1877-78 г. гражданите на Търново преживяват редица събития, които дълбоко развълнуват душите им, променят спокойния ритъм на всекидневие то на града — 7 юли 1877 г. — Търново е освободено, 8 юли — алият български те опълченци, 12 юли — най-сърдечно посрещат Главнокомандващия Дунавската армия. След това се редят други събития — пребиване на руската Главна квартира на императора Александър II и на Главнокомандващия, изгражда се Временно руско управление, сформират се градски, окръжен, губернский съвети, съдебни съвети.

През тези две години на войната градът е препълнен с руски войници и български опълченци. Тук са разположени и няколко руски военно-временни болници. Всичко това променя живота на града. За руските войници и офицери се разкриват увеселителни заведения — ресторанти, гостилници, в които свири „свсем нашеска“ музика. В новите ресторанти „Москва“ и „Балкан“ свирят двецигулки, кларнет, дайре и са турни, както и певци и, от видело до видело тази музика дере ушите на посетителите, пише съвременният Добри Ганчев от Лясковец. По това време той е преследан към новия гадски съвет и лично на кмета Георги Живков.

Освен с руските войски и опълченци, градът е препълнен и с български бежанци, които след опожогаването на Стара Загора минават Балкана и намират подслон в Търново и околните селища. В годините на войната градът е посещаван от много чужденци и българи от различните краища на страната. Един идват принудени от съдбата, други — по печалба, а трети — от умиление към старопрестолния град.

ПРЕЗ ЮЛИ 1878 Г. В ТЪРНОВО СЕ УСТАНОВЯВА И ПРЕНАСЯ ПЕЧАТНИЦАТА СИ ИЗВЕСТНИЯТ ОБЩЕСТВЕНИК, ПУБЛИЦИСТ И РЕВОЛЮЦИОНЕР ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ

Отнасяно печатницата е настанена в полусъборната джамия на площада Бажларлък (днес празното място срещу хотел „Янтра“), а по-късно е преместена в турска къща срещу читалище „Надежда“. В Търново големият родолюбец отпечатва последните 5 книжки от литературното списание „Знаме“, в на следващата година след смъртта му в печатницата се отпечатват нещички материали и дневници на Учредителното събрание, както и Търновската конституция. Идването на Каравелов и пренасянето на печатницата също оказват влияние в политическия и културен живот на града. Той се установява на каяра в хана на Бяла Бсина. В него отседат повече ученици, гости, дипломати.

Шест месеца по-късно в Търново е пренесена и печатницата на Христо Ботев, от неговия другар Киро Тушевков, родом от Търново. Тя е поставена в турската кадийница (сега сградата

на читалище „Надежда“). На 5 март 1879 г. Петко Р. Славейков започва издаването и отпечатването на своя хумористичен вестник „Остен“. В родния си град Славейков се завръща още през 1877 г. заедно с другите български бежанци. На улицата и в кафенето той винаги е наобиколен от познати и непознати, които съхласно слушат обаятелния му разказ за видяното и преживяното. За да се прехрани, той открива адвокатско писалище. Все по това време в Търново са прославеният хайдутин Яло Желю Странджата и други дейци по народните дела — поборници. Тук са и редица видни руски офицери, представители на руското временно управление. В града живеят и княз Нарински, председател на руския Червен кръст, високо образован човек, близък приятел на Георги Живков.

През годините на войната в старопрестолния град се събират и живеят за известно време високообразовани личности, представители на руската и българската интелигенция. В това време градът все още запазва турския архитектурен вид (джами, конаци, кафенета, чешми и други обществени турски сгради) и все пак той изглежда променен, чувстват се новото, небивало до сега.

Решението на Берлинския договор от 1 юли 1878 г. според чл. 4, на който в Търново трябва да се свика „Събрание от първенци“ (асамблея де нотаблес), които трябва да изработят „Органически устав“ на Княжество България, предизвиква нови възбуждения, но този път твърде тревожни. Берлинският договор, който разпокъса целокупна България, поразява българския народ. След опияняваща радост, обхваща цялата страна, сега отново настъпва тъга, отчаяние.

В първите дни на февруари 1879 г. от всички краища на разпокъсана България към Търново се отправят председатели на съветите и съдилищата, избрани официално, назначени и призвани от своя собствен патриотизъм народни представители. Последните са представители на Македония и Тракия, на Добруджа, представители на Бесарабия, от земите, далени на Сърбия. Но народните избраници тръгват към Търново с прекрусени сърца. Навсякъде по пътя те виждат следи от жестокостите на турците още от 1876 г., а също и следи от убийства, пожари, грабежи, извършени по време на войната, на отстъплението им.

С идването на народните избраници в старопрестолния град сякаш оживява джамията и забравено минало. Старите предания и легенди за царски церемонии, болярски шествия и тържествен камбанен звън, възкръсват в съзнанието, изпълнени с ново съдържание. Стъпките на потомците отиват по калдъръмените улици на възрожденския Търновград. Този драматична тържественост, съхранявана от поколения на поколения близо половин век, сега става действителност.

ЗА ГРАЖДАНЕТЕ НА ТЪРНОВО НАЧАЛОТО НА 1879 Г. ЗАПОЧВА СЪС СЪБИТИЯ, КОИТО ПО-КЪСНО ТЕ РАЗКАЗВАТ С ОСОБЕН ВЪЗТОРГ. През януари 1879 г. в Търново пристига княз Дондуков-Корсаков, руски императорски комисар, посрещнат с изключителна тържественост. На церемонията при

съествува руският губернатор на Търновска губерния Шербинский, полицмейстер Кашалинский. Тук са и представителите на бъдещата либерална партия Петко Каравелов, Драган Цанков, Петко Славейков и др. За посрещането на княз Дондуков-Корсаков е направена специална арка на Марино поле, съобщава Александър Ф. Головин. При посрещането на Дондуков пламенна реч държи младият революционер Стефан Стамболов, за когото Дондуков казва: „Замечательный дум!“ Целият град е украсен с флагове, килими, зефирни, цветя. Народът е пременен като на Великден. А Евгения Кисимова пуска срещу Дондуков чифт гълъби, като „емблема на мир, любов, кротост“. Възторжено „Ура“ огласява цялата околност. Дондуков е настанил в хубавата и голяма къща на търновеца Сарафиди. По същото време тук идва Александър Давидов, английският дипломат Палгрейв, австроунгарският барон Цандек и руският сенатор Сергей Иванович Лукьянов. По това време в Търново често идва и генерал Грегор, управляващ вътрешните дела на Временното руско управление, както и генерал Золотарев, военен министър. Пребиваването на тези високи гости в Търново, както и народните избраници създават особено оживление.

Седмича преди откриването на Учредителното събрание улиците на Търново гъмжат от народ — руски войници, български войници — новобранци, облечени в новите си униформи, се явяват в различни носии и тук-там турци с фесове и чапани. И сред този пъстролук конгломерат от хора се движат важни дипломати, чужди кореспонденти с фотографически апарати, с бележници в ръка. Навсякъде се виждат депутати, спорещи на висок глас, вълнуващи се от общонародния въпрос. Този шум, това оживление будят изумление, любопитство у чужденците, които вероятно сега разбират защо българинът е успял да запази своя език, бит, своята националност. С една дума в тези студени февруарски дни в старопрестолната се е събрал елитът на българския народ, заедно с представителите на Великите сили. Гражданството на Търново е успяло да се приготви. Трите входи на града са украсени с арки, които приветствуват делегатите. От всяка къща, прозорец, балкон е спусната най-хубавата черга, килим и всякакви други тъкани. Занаятчийските дюкани по чаршиите на Бажларлък, Сомовдската чаршия, Казанджийския мегдан са препълнени със стоки — от хубави по-хубави. Целият град е пременен. Готов да срещне с достойнство народните избраници, дошли да изработят новия закон, по който ще се ръководи осъбленото Отечество.

Всички новопристигнали са пътували най-напред се отправя към светите места — Царевец и Трапезица. „До деня, определен за откриване на Събора, времето минаваше във взаимно опознаване и в чести срещи по домовете“, — пише в спомените си представителът на Ломско-Белогоричкия окръг Д. Маринов. Стана ясно, прсдждава той, че всички се мълчаха от факта, че Сан-Стефанска България бе унищожена и дето нацията на род бе разделен на части. Мнозина се изказаха, в смисъл, че много по-добре щеше да бъде да бяхме останали всички пак под турско, а нежелни разделения, а може би и завинаги. В тези срещи на депутати възниква мисълта да не се взема участие в предстоящото събрание, с цел да се протестира пълн Вилните сили. Чакате се, да се съберат всички, па погледява да се реши. Така дните преди откриването на Учредителното събрание минават в безплодни спорове, предположения, опити за компромиси, срещи, понякога твърде бурни, една в училището при църквата „Св. Никола“, други в читалище „Надежда“.

н. с. Тодорка ДРАГАНОВА
Окръжен исторически музей (Следва)

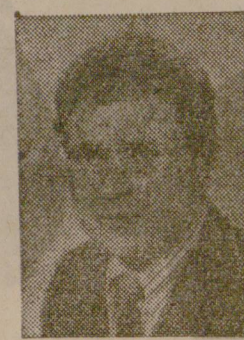
Представяме членове на дружеството на писателите

ПОЕТЪТ МАТЕЙ ШОПКИН

Матей Шопкин е роден в с. Долна Липница през 1938 г. Завършва Строителния техникум във Велико Търново, а висше образование, българска филология, в Софийския университет.

Първите стихове на поета са свързани с неговия роден край, с героичното минало на древната българска столица.

Издаде следните книги: „Двадесета пролет“ — 1959 г. „Вечерен сняг“ — 1960 г. „Потомък“ — 1967 г. „Територия“ — 1969 г. „Вез

ни“ — 1971 г. „Априлски коловози“ — 1973 г. „Разстояния“ — 1974 г. „Щит“ — 1974 г. „Приказка за Търновград“ — 1976 г. „Прослава на Април“ — 1976 г. „В полето на честта“ — 1978 г. и „Звездна конница“ — 1978 г.

Матей Шопкин е работил в редакциите на в. „Студен турска трибуна“ и „Литературен фронт“. Той е носител на много национални награди за поезия.

Понастоящем е секретар на СБП.

Из цикъла „Вечери в Долна Липница“

Да се завърнеш в бащината къща,
когато вечерта смирено гасне...

Димчо ДЕБЕЛЯНОВ

☆☆☆

Под стряхата на бащината къща
мълча замислен в зрачния покой.
А вечерта полена ме прегръща
и тихо ми шепти: „Сега си мой!“

Сега си мой, това помни, човече:
от сто години чакам този час!
О, хубава и щедра селска вечер!
Аз слушам твоя сенокосен глас.

☆☆☆

Каролина — конче-вихрогонче!
Каролина — гладък, ален косъм.
Ти си на една година, Каролина,
ти си на една, а аз — на осем.

Каролина — конче-вихрогонче!
Слънцето се вдига на небето,
дай юздата да ти сложат, Каролина,
и да хукнем двама към полето.

☆☆☆

Чимширите са все така зелени
и все така тополите шумят.
И все така щурците вдъхновени
огласят с песен моя бащин кът.

О, все така — като в онези ера,
наречена възлюбен детски свят.
Къде изчезна тя! Нима до вчера
не дишах мириса на липов цвят!

Средни колиби

На Димитър Начев

Може би в моите мисли греша,
но поаного став и злобен,
не защото си лош по душа —
просто твоят живот е особен.

Много чувства и много мечти
ти превръщаш в лирична обител.
Но не чуваш как дрявът цъфти
и не виждаш как светят звездите.

Разруши тези криви стени
на съдбата си, зле изградена.
И търни по света. Но минни,
премисли през градчето Елена.

След това — все нагоре върви,
за да стигнеш до Средни колиби.
Там се спри. И докрай забрави
своите делници глухи и сиви.

Там те чака твой хубав другар —
самороден поет, балкански джар.
Върху жива, разсирена жар
ще заври синджирлия рая.

И от светла отмала пиян,
ще замърнеш на сладка раздумка.
И хайдушкият тъмен Балкан
своя грохотен тъпан ще думка.

И звездите в небесния вир
ще приличат на сребърни риби.
И ще има в душата ти мир,
щом отидеш във Средни колиби.

Празник на студентското театрално изкуство

Безспорна е потребността от средите на студентската атракция самодейство във Велико Търново. Тая истинна припомня Студентският театър към Клуба за естетическо възпитание при Великотърновския университет „Кирил и Методий“. За сценична реализация е избрана психологическата драма на Алфред до Мюсе „Капризите на Мариана“ (1833 г.). Постановката е дело на Мариана Нинова и Красимир Петров — преподаватели в Университета.

Драматургичната творба на Мюсе не е позната за българския зритель. Художественият превод от френски език е на Красимир Петров, който съзрява да предаде сполучливо отсенките на авторското поетично-романтично мислене. Самият избор на пиесата е правилен, тъй като една от естествените задачи на Студентския театър е да популяризира не достатъчно познати творения от световната литература и така да подпомага образователния процес.

В „Капризите на Мариана“ съжителствуват няколко стилово-естетически пластова: лиричен (главно монолозите), комичен, драматичен, трагичен. Режисьорските решения е съвременен прочит на драмата, кат

се поставят въпроси и подказват идеи, които възбуждат днешния човек. Съдържателното ядро на произведението е проблемът за честността на любовта: пътищата за нейното постигане, отговорността на хората един към друг, отношението към сърдечните чувства. Съсрещане на конфликтните линии е Мариана (Маргарита Петкова). Чрез низ от ситуации тя определя какви да бъдат ценностите и връзките със света. Постигнатите на изпълнителката се забелязват особено, когато действеността на авторското слово се подкрепя от пластиката.

Влюбеният по рикарски Целно (Константин Търмъков) и жизненият прахосник Октав (Александър Гавазов) представят две полюси на философия за живота: съзерцателно и действително. Подчертано е възходящото развие на Октав. Личностни позиции. Носители на трагично-мисленото са образите на защитавашия се спруг Клодио (Юлиян Попов) и слугата Тибия (Руско Калев). Двамата изпълнители често убедително се приближават до внушаване на смешното и съдържателно в него идеи.

Като цяло режисурата е целенасочена, отделни ето

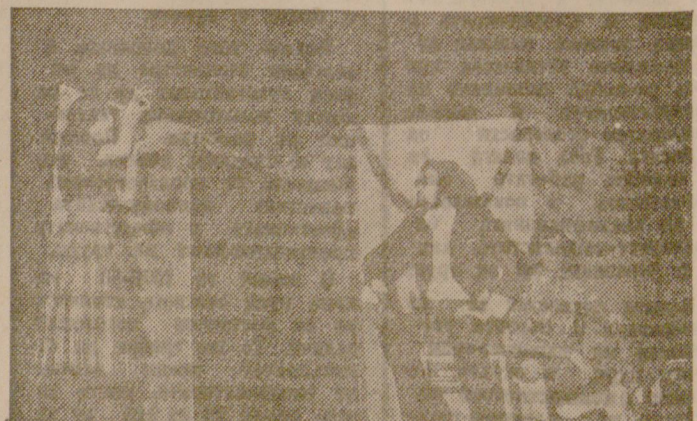
ди са изградени с висок професионализъм. Находчиво е въведено карнавалното хоро. Сценарията е пределно опростена. Музикалният фон не е системно използван, макар че на няколко места музиката активизира вниманието на зрителя. В сценичното въздействие на целия състав трябва да се стигне до по-голяма артистична увереност и до по-точно „изживяване“ на състоянията.

Не бива да се забравя

за многобройните трудности, които съпътствуват работата върху спектакъла. Не съмняваме му достояния бяха оценени от публиката и при трите досегашни представления.

Защитените традиции на студентската театрална са модерна предпоставка една пълна подкрепа на творческия колектив с неговите възможности да създава същински празници на изкуството.

Димитър КЕНАНОВ

Маргарита Петкова (Мариана), Юлиян Попов (Клодио) и Руско Калев (Тибия) в сцена от спектакъла.

С грижа

за най-малките

Все по-големи грижи се отделят за най-малките в Полскираше. За тях са построени добре обзаведени детски заведения. Спокойни са родителите им, когато са на работа. За децата им са създадени прекрасни условия.

През миналата година в селото се родиха повече от 40 деца, които растат под постоянните грижи на здравните работници д-р Йордан Йорданов и акушерката Пенка Банкова.

Виолета РАЙКОВА

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала, „Подарци по телефона“ — 14, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала — студент филм — „Тил Оленшпиел“ — 13.30 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа а в събота и неделя в от 10 часа: научно-популярни филми — „Да умрем за родина“ и „Да живеем“ — 18.30 часа, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Аз тук съм на смъртта“ — 10, 13.30, 15.30, 18 и 20 часа „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Обелск“ — 10, 13.30 и 18.30 часа „Смъртно заблудение“ — 15.30 и 20 часа; квартал „Чолакови“ — „Службеник роман“, „Пушени“, „ГОРНА ОРИХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Лобовички“ — филм на Вудинг „Трайкович“, „Извънредно издание“, „Серафим“, „Дивни лебеди“, квартал „Калтинец“ — „Големите асоп“, „Комариса“, „Извънредно съжителство“, профсъюзно киното „Хар Стоянов“ — „Ролът“, „Непристойно поведение“ — СВИЩОВ: „Алеко“ — „Пророкът, златото и трансвалитите“, „Двама мъже в града“, ПАВЛИКЕНИ: „Димитар Стоянов“ — „Училищен вале“, „Невинният“, „Сбогом, полиция“, ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Нездравим есен“, „Любов и омраза“, „Службеник роман“, ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Звездоконят“, „Пока на за разплата“, „Непристойно поведение“, ПОДСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Актюзи и диваните“, „Сбогом, Гринго“, „Юстина“, СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 21-42, „Дима и друга сметка“, „Дискотека 77“, „Сандокаш“, СУХИНОЛ: „Трезвеноост“ — тел. 29-04, „Моето и океанът“, „Правно без изключение“, „Милки Маус“, КИЛИФЕВЦЕ: „Петко Ахчиев“ — „Трампа“, „Голямата змия“, „Нощта на пианиста“, ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Воски ден в една нощ“, „Двама мъже в града“, „Политика а в а вълни рече“, ДОЛНА ОРИХОВИЦА: „Москва“ — „Искан да стана министър“, „Умирай само в краен случай“, ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Постолянов“ — „Звездоконят“, „Хитър Петър“, „Сълза“, БЯЛА ЧЕРКА: „Труд“ — „Антони от Байя“, „Антони“, Червените дипломатически куриери.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалният театър „Константин Кисимов“ ще представи: „Коварство и любов“ — днес във Велико Търново, „Големанов“ — Велико Търново във вторник и сряда, Лясковец — четвъртък, „Давбой“ — днес в Дряново. В сряда във Велико Търново ще гостува Театър-студия от Хавана. В салона на театъра той ще представи „Света Хуана от Америка“ от Андрес Пи сарриа.

КОНЦЕРТИ

В понеделник и вторник във Велико Търново рецитал „Възлюбен свят“ Изпълнява артистката от Театъра на словото в София Вера Варатникова.

